

Kret, komiczne to stworzynie,
panosy sie na Bercika Antynie.
Hołdy we zogródce nakopane,
take Kreta życie je mu dane.

Pod ziymiom sie kajś kryje,
po cichu gonki i tunele ryje.
Podbiyro nos, kaj sie yno do,
bo jakeś wonty, do nos mo.

Pod ochronom krety momy,
ale szkodzić mu niy domy.
Wytympimy te "maniry",
aż padnie na swoje "stiry".

Podbiyracza pozbyndymy,
a jego tunele zadcpcymy.
Kretowina gibko wyrównomy,
i fulać mu sam tyż niy domy.

Przegonimy go na inksze pole,
tam niych robi swe swawole.
Ryj i kopej, -wiele yno chces,
my wachujemy, -choby pies.

Na darmo ci szkody staranie,
zaś spokój na łonce nastanie,
Niy znerwujes żodnego z nos,
ślepy m łostać, -to je twój los.

